

ŽIVETI REČJU

ALONZO T. JONES

„Neće čovek živeti samo o hlebu, nego o svakoj reči koja izlazi iz usta Božjih.“ Čak i u fizičkom smislu, čovek ne može živeti od onoga što nema život u sebi. Mrtav vazduh je smrt za onoga koga udiše. Mrtva voda ili mrtva hrana takođe. Sve što unosimo u sebe u obliku hrane i pića, mora imati u sebi element života, ili ne možemo živeti od njega. Tako i da bi ljudi mogli živeti od reči Božje, po prirodi stvari ta reč bi trebalo u sebi da ima element života. Zbog toga se ova reč naziva „reč života.“

Budući da je reč Božja, i pošto je prožeta životom, život koji je u njoj je nužno život Božji; i to je večni život. Zato se zaista kaže da su reči Gospodnje „reči večnog života.“ Kada god Božja reč dođe bilo kom čoveku, u to vreme i u toj reči, večni život dolazi tom čoveku. I kada čovek odbija da primi reč, on odbija večni život. Isus je rekao: „Zaista, zaista, kažem vam: Onaj ko sluša moju reč i veruje onomu koji me poslao *ima život večni*.“ On je „prešao iz smrti u život.“

Isus je upotrebio primer našeg življenja od hleba kao ilustraciju našeg življenja od Božje reči. Ovo nije izabrano slučajno. Svaka Božja reč, šta god bilo uneto u nju, trebalo je da pouči važnu lekciju. Fizički, mi živimo od hleba - koristeći termin „hleb“ da se obuhvate sve odgovarajuće namirnice. Ali kako bismo mogli da živimo od hleba, od suštinskog je značaja da on bude *umutar nas*. I kako bismo živeli od reči Božje, isto tako je od suštinskog značaja da ona bude unutar nas.

Niko ne misli da može živeti od toga što će kupiti najbolji hleb, pogledati ga povremeno ili analizirati, nastojeći da reši tajne njegovog sastava i *kako može da održi život*. Ipak izgleda da hiljade ljudi misli da mogu živeti od Božje reči na takav način. Mnogi ljudi kupe Bibliju, osam ili deset puta veću od standardne veličine, sa puno beleški

u njoj, stave je na centralni sto u svojoj kući i ponose se time da „veruju u Bibliju;“ i izgleda da zaista veruju da će ovako, na neki misteriozan način moći da žive. Ali za njih bi bilo jednako razumno i korisno da kupe prelepo ukrašenu veknu hleba, nekoliko puta veću od uobičajene i postave je na centralni sto u svojoj kući i ne jedu je, a zatim objave da „veruju u dobar život.“

Ljudi ne očekuju da žive od hleba na bilo koji sličan način: i oni *ne mogu* da žive od reči Božje na bilo koji takav način. Kako bi mogli da žive od hleba, svi znaju da se on mora uzeti u usta, pravilno sažvakati i pripremiti za proces varenja, a onda gutanjem započeti proces varenja, kako bi život koji je u njemu mogao biti prenet na sve delove sistema. Tako je i sa rečju Božjom: ona mora biti primljena kao istinska Božja reč; mora joj se dati mesto u srcu kao reči života; onda će zaista biti reč života.

Zapravo u Bibliji, sama ova ideja o življenju od hleba *kroz njegovo jedenje* prenosi se i primenjuje na reč Božju. Pogledati Jezekilj 2:8-10 do 3:1-4,10: „No ti, sine čovečji, poslušaj što ti govorim: ne budi buntovan kao taj dom buntovnički; otvori usta svoja i jedi što ti dajem.” A kada pogledah, gle, ruka ispružena prema meni; i gle, u njoj beše svitak knjige. I razmota je on preda mnom; i beše ispisana iznutra i izvana: u njoj behu zapisane tužaljke, i oplakivanje, i jauk. Nadalje mi on reče: „Sine čovečji, jedi to što si našao; pojedi ovaj svitak i idi govoriti domu Izraelovu.” Tako ja otvorih usta, a on mi dade jesti taj svitak. I reče mi: „Sine čovečji, nahrani svoj trbuh i ispuni utrobu ovim svitkom što ti ga dajem.” Tada ga pojedoh; i beše mi u ustima sladak kao med. I reče mi: „Sine čovečji, idi, otiđi k domu Izraelovu i govori im mojim rečima.“ „Nadalje mi reče: „Sine čovečji, sve moje reči koje ću ti govoriti primaj u svoje srce, i slušaj svojim ušima.“

Pre nego što prorok bude mogao da propoveda Božju reč drugima, mora i on sam da je prihvati kao Božju reč. Pre nego što bude mogao da je pre-

nese kao reč života drugima, mora i sam da je spozna kao reč života. A da bi tako moglo biti, bilo mu je zapovedeno da je proguta i napuni svoju nutrinu njome. Trebalo je da je čuje i primi u srce. I ovo uputstvo je za svakoga ko bi želeo da živi Božjim životom. Svako ko je uzeo na sebe Hristovo ime upućen je da „drži reč života;“ ali ona mora njemu biti život u najdubljem smislu, pre nego što bude mogao da je prenese kao reč života drugima.

Ista misao je zapisana na drugom mestu: „Reči tvoje behu nađene i ja sam ih jeo; i beše mi reč tvoja na radost i veselje moga srca.“ Vredi napomenuti da se ovde ne kaže, Pojeo sam poglavlja, pojeo sam stihove ili pojeo sam predmete. Ne. Kaže, „*Reči* tvoje behu nađene i ja sam *ih* jeo“ – reči. Evo gde hiljade propuštaju da dobiju pravu korist od reči Božje. Oni pokušavaju da shvate previše odjednom, a tako zaista ne dobijaju ništa. Reči za nas ne predstavljaju ništa, ukoliko ne budemo razumeli prave misli koje one izražavaju. I što je uzvišeniji um onoga koji govori, dublje su misli koje se na taj način izražavaju, čak i najjednostavnijim rečima. Sada, um onoga koji govori u Bibliji je beskonačan; i misli ovde izražene jednostavnim rečima imaju večnu dubinu, zato što predstavljaju otkrivenje „u skladu s večnim naumom što ga je on naumio u Hristu Isusu, Gospodu našem.“

Sa našim više nego ograničenim umovima, nismo u stanju da razumemo odjednom misli koje se nalaze u mnogim rečima iz Biblije.

Jednu po jednu od Božjih reči je naš, više nego ograničen um, u stanju da shvati i ima koristi od toga. To mora priznati svako ko je prima i veruje kao Božju reč, koja izražava misli beskonačnog uma u svojoj večnoj nameri. Svakako, svako ko tvrdi da prima reči iz Biblije kao reč večnog Boga, koji izražava svoju misao u svojoj večnoj nameri, morao bi da bude dosta obražen u pogledu moći sopstvenog uma, da pomisli da može da shvati odjednom misao velikog broja tih reči.

Adventni SVET JE NAŠA NJIVA Pregled

I ŠABATNI GLASNIK

„Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.“ Otk. 14:12.

IZD. 73, BR. 44.

BETL KRIK, MIČ., NOVEMBAR 3, 1896.

CEO BR., 2192.

„Ne umišljajte da ste mudri.“
„Ne uznosite se.“ Nemojte misliti da je suviše mala stvar da uzimate jednu po jednu reč Božju, pažljivo je razmatrate, razmišljate o njoj uz molitvu i primite u srce kao reč života. Učinite ovo, primite je na ovaj način i shvatićete da će vam reč zaista biti reč života i neprestana radost vašeg srca. Nemojte misliti da je ovo spor proces prolaska kroz Bibliju ili kroz neku knjigu ili poglavlje Biblije. Na taj način ćete proći kroz to uz beskonačno veću prednost nego da samo protrčite a da ništa ne razumete. Na taj način primete svaku reč i *svaka reč* je za vas večni život. Jer Isus kaže da čovek živi „od svake reči koja izlazi iz Božjih usta.“ Ovo pokazuje da postoji život u svakoj reči i kao što primete reč u svoj um i srce, u toj reči i kroz tu reč imate večni život.

Pogledajte ponovo Isusove reči: „Čovek ne živi samo od hleba, već od svake reči koja izlazi iz Božjih usta.“ Kako živite fizički od hleba? Da li gutanjem velikih komada ili celih kriški odjednom? – Znete i sami da nije tako. I znate da kada bi pokušali da živite od hleba na taj način, da ne biste dugo živeli. Vi znate da živite od hleba, uzimajući zalogaj po zalogaj i to odgovarajući zalogaj. A znajući ovo, zar Isus, koristeći ovu činjenicu kao ilustraciju i u izrazu „svake reči Božje,“ nije nameravao da nas nauči da je jedna po jedna reč Božja, način da živimo od nje, kao što je jedan po jedan zalogaj hleba, način da živimo od hleba? Nije li ova ista poruka preneti i u drugom stihu „Nadoše se tvoje reči i ja ih pojedoh“?

„Sine čovečji... jedi ono što ti dajem.“ Jedi ovu Božju reč. Jedi „*svaku reč* koja izlazi iz Božjih usta.“ Tada ćete živeti zdravo i snažno u pogledu večnih stvari, kao što jedući najbolju hranu živite zdravo i snažno, fizički. Jedite ovaj nebeski hleb kao što jedete zemaljski hleb i shvatićete da će vam u pogledu nebeskih stvari biti isto kao u pogledu zemaljskih stvari.